

In memoriam Bakayné Perjés Judit

1941 –2011

A gyászjelentő nemes egyszerűséggel tudatja, hogy a Magyar Köztársaság Érdemkeresztjével kitüntetett múzeumi főtanácsos, a Magyar Képzőművészeti Egyetem restaurátor szakának óraadó tanára, a Textilmúzeum, a Magyar Nemzeti Múzeum, majd a Budapesti Történeti Múzeum főrestaurátora tragikus hirtelenséggel elhunyt. Valóban tragikusan, mert búcsú nélkül, az életben bízva, terveket szöve, feladatokra készülve, az élet nagyobb és kisebb kihívásait bátran vállalva, és abban az akaratban, hogy még számos tennivalója van itt, távozott közülünk.

Minden élet kihuny, minden elmúlás űrt hagy maga után, mindenki pótolhatatlan, de anélkül, hogy értékelésbe bocsátkoznánk, melynek mindenkori bírója az idő, próbáljuk felidézni az együtt töltött sok szép időt és elmondani, hogy ki volt Ő és mit jelentett számunkra, barátnak, munkatársnak, tanítványnak.

Széles és színes a paletta, akárcsak élete. Barátja volt minden törekvő tisztességes embernek, elkötelezett támogatója minden értéket, hagyományt őrző nemes törekvésnek. Soha ki nem fogyó ötletekkel, lehetőség kereséssel, felelősséggel és komoly tapasztalatának következetes átadásával bábáskodott fiatal kollégái szakmaiságának alakulásán. Töretlenül, mindig éber őrszemként állt az éppen mentésre váró tárgy, vagy kiállítási anyag konzerválási előkészítésében.

Életének tartalmát és célját képezte a mindent begyűjteni, megőrizni és egy nemzet kultúrájának közkinccsév, aktív részévé tenni, és ez a tudat hajtotta gyűjteménytől gyűjteményig, műhelytől műhelyig, ahol ez a munka hozzáértésre várt. Mély közösségmegtartó ere-

jével segített a határon kívül élő kollégák pályázatainak megírásában, lebonyolításában. Minden jelenléte tanítás, tervezés, és az elvégzett munka fölötti öröm megosztása volt. Vonzotta minden, ami új, ami feltárára és megőrzésre vár. Mindig munkára készen állt, és rövid megbeszélés után hamar előkerült a kis üveg tisztítószer és indult a néprajzi börtárgyak vagy a csíksomlyói Ferences Könyvtár gótikus, reneszánsz díszítésű bőrkötéseinek tisztítása, konzerválása.

De mintha csak érezte volna földi életének végét aktív munkabírással vett részt a székelykeresztúri Molnár István Múzeum régészeti és várostörténeti kiállítási anyagának előkészítésében. Elmaradhatatlan résztvevője és előadója volt a Székelyudvarhelyen megrendezett Erdélyi Magyar Restaurátorok Továbbképző Konferenciáinak. Személyes konzultációin túl értékes forrásanyagként használjuk dolgozatait, levelekben közölt szakmai véleményeit.

Tiszteltük és csodáltuk mély hitét, a csíksomlyói Szűz Máriába vetett bizalmát, akihez minden évben elzarándokolt, erőt meríteni és áldást kérni családjára, egész népére és nemzetére.

Eltávozott közülünk, tudjuk, érezzük határon belül és kívül, hogy mi magyarok szegényebbek lettünk egy nagy Lélekkel, jó Emberrel és Baráttal, kitűnő Tanárral, akinek szakmai hagyatékát, erkölcsi nagyságát, nemzeti elkötelezettségét és nemzetközi tekintélyét ápolni és továbbadni személyi és közösségi kötelesség!

*Benedek Éva, restaurátor
Csíkszereda*

